

- Jézus Krisztus a tanítványaihoz szól, azokhoz, akik szeretik Őt. Nem azt mondja: „majd ha elküldöm a Szentlelket, akkor szeretni fogtok”. Már ekkor is szeretik. A Jézussal eltöltött idő alatt Ő, ahogy fokozatosan megismerték, elvégezte ezt bennük.
- Tudja, mit fognak tenni ezután: elhagyják, kételkednek benne... de vissza fogja hívni és a helyére fogja állítani mindegyiküket. „Uram, Te mindent tudsz, Te tudod, hogy szeretlek Téged”: én most csak a bűnt látom, amit elkövettem, de Te tudod. „Isten nagyobb a mi szívünkénél, és mindent tud.” (1Jn 3,20).
- Mégis a jövőről beszél, mert az Ő számára az is bizonyosság. Arról, amit még el akar végezni bennük. „Megtartjátok a parancsolataimat.” Nem „betartjátok a törvényt”, hanem „betöltitek a törvényt”, mert Ő betöltötte, és bennük is be akarja tölteni. Hogyan? „Egymás terhét hordozzátok, így töltsétek be a Krisztus törvényét” (Gal 6,2). „Úgy szeressétek egymást, ahogyan én szerettelek titeket”, ahogy Ő hordozta a mi terhünket. – A „szeressétek ellenségeiteket” is az Ő törvénye. – Betölteni: beteljesíteni, valóság legyen: ilyen vagyok, mert Krisztus van bennem. Nélküle nem lehet, csak jól-rosszul próbálkozni, hogy „betartsam”.
- Jézus az Atyához megy. Most erről beszél a tanítványoknak: miután elvégezte a megváltást, megjelenik a tanítványoknak, majd felmegy a mennybe: az Atyához, abba a dicsőségbe, ami kezdettől az Ővé volt. Kéri az Atyát, az Atya elküldi nekik a Pártfogót: az „igazság (valóság) Lelkét”. Jézus az Atyánál van, a Szentlélek bennünk marad. De „ti megláttok engem”, mert a Szentlélek Jézus Krisztusról tesz bizonyosságot. Ő teszi meg, hogy „valóság legyen” bennem Krisztus és az Ő törvénye. Megláthatom, amikor Ő cselekszik bennem, vagy általam. Megláthatom a Szentlélek munkáját másokban – és ráismerhetek Krisztusra.
- „Az igazság Lelke, akit a világ be nem fogadhat, mert nem látta és nem ismeri” – mert nem fogadta be Krisztust, akiről a Szentlélek bizonyosságot tesz. Aki Krisztus nélkül akarja „befogadni a Szentlelket”, az nem Őt fogadja be, hanem más lelket, erőt ... amit „használnak”. De a Szentlélek meggyőz bűnről, igazságról, ítéletről, és ezt a világ nem akarja hallani.
- „A világ nem lát engem (Krisztust), de ti megláttok”: nem látják, mert csak a szemmel láthatókat akarják / képesek felfogni. De a Szentlélek rajtunk keresztül is bizonyosságot tesz Krisztusról, ebből megláthatják, hogy itt „más van”, mint amit ismernek, ahogy gondolkodni tudnak. Találkozhatnak a valódi krisztusi szeretettel (ami az ellenséggel szemben is „működik”) és azzal, hogy Ő Úr: hogy az Ővéi nem igazodnak a világhoz – és ha megtérnek, akkor azt is megtapasztalják, hogy mi erre szabadok vagyunk, nem kényszerből tesszük.
- „Megtudjátok majd, hogy én az én Atyámban vagyok”: ezt a közösséget nem látjuk, de a Szentlélek megmutatja. Abban, ahogy Isten, mint Atya megteremtett, szólt hozzánk, gondoskodott rólunk, benne láthatjuk Krisztust: hogy mindent kegyelemből tett velünk Isten, és ahogy Jézus az Atyához ment, mi is az Atyához jutunk, amikor „magához vesz” minket.
- „Ti énbenem”: mint a magzat az anyaméhben. Ott védve van: mi is védve vagyunk attól, hogy újra a gonosz uralma alá kerüljünk; védve vagyunk az ítélettől, mert az Krisztuson ment végbe. A magzat csak abból él, amit az anya testén keresztül kap; mi is csak abból éljünk, amit Krisztus által kapunk: lelki táplálékot, növekedést,

gyógyulást csak Ő tud adni. Ne kívánjunk más „bölcsséget”, nem a pszichológia és világi „életvezetési tanácsok” fognak segíteni ... A magzat ott van, ahol az anya, mi se akarjunk máshol lenni, függetlenedni tőle! ... A magzat „jól érzi magát”, mi is lássuk meg, hogy nekünk Krisztusban jó, nem a világban!

- „Én tibennetek”: „Krisztussal együtt megfeszítettem, többé tehát nem én élek, hanem Krisztus él bennem” (Gal 2,20) – ettől kezdve Krisztus akarata, munkálkodása ott van bennem. „Neki növekednie kell, nekem pedig alábbszállnom.” Csak ekkor terem a Lélek gyümölcse: Krisztus szeretete (az ellenség iránt is), öröme, békessége (akkor is, ha megzavarnak, ha háború van körülöttem), türelme (ha mások türelmetlenek körülöttem, és rám is átragadna) ...
- Ezt „azon a napon” tudják meg, amikor megkapják a Szentlelket: hogy Isten mindent kegyelemből adott, és kezdettől fogva így fordult felénk; hogy elég egyedül Krisztus; és hogy Őt „Úrrá és Krisztussá tette Isten” bennük, bennem is.

Jn 15,5

„Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: aki én bennem marad, és én őbenne, az terem sok gyümölcsöt, mert nélkülem semmit sem tudtok cselekedni.”